

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 oktober 2024

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de gecoördineerde wet
van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening
van de gezondheidszorgberoepen
teneinde het afleveren van een
maagdelijkheidsgetuigschrift te verbieden**

(ingediend door
mevrouw Kathleen Depoorter c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 octobre 2024

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi coordonnée relative
à l'exercice des professions des soins
de santé, coordonnée le 10 mai 2015,
en vue d'interdire la délivrance
d'un certificat de virginité**

(déposée par
Mme Kathleen Depoorter et consorts)

SAMENVATTING

In bepaalde culturen wordt veel belang gehecht aan de maagdelijkheid van de bruid bij de eerste huwelijksnacht en wordt een bloedend maagdenvlies beschouwd als symbool en "bewijs" van de ontmaagding. Bijgevolg bestaat bij sommigen meisjes en vrouwen of hun ouders de vraag om maagdelijkheidstesten uit te voeren met het oog op het verkrijgen van een maagdelijkheidsgetuigschrift. Een dergelijke praktijk als bewijs van de maagdelijkheid is een stereotiepe opvatting over vrouwelijke seksualiteit. Deze is niet alleen schadelijk voor vrouwen en meisjes, maar is vooral een vorm van discriminatie én een schending van hun rechten, zoals het recht op privacy en fysieke integriteit. Dit wetsvoorstel voegt een eenduidig verbod in op het afleveren van een maagdelijkheidsgetuigschrift door gezondheidszorgberoepsbeoefenaars, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie en de Orde der Artsen adviseert.

RÉSUMÉ

Dans certaines cultures, la virginité de la future mariée est un élément capital de la nuit de nocces et le saignement dû à la rupture de l'hymen y est considéré comme un symbole et un "gage" de virginité. Dès lors, certaines jeunes filles et certaines femmes, ou leurs parents, demandent un test de virginité en vue d'obtenir un certificat de virginité. Cette pratique visant à prouver la virginité traduit une conception stéréotypée de la sexualité féminine. Outre qu'elle nuit aux femmes et aux jeunes filles, elle constitue surtout une forme de discrimination ainsi qu'une violation de leurs droits, notamment le droit à la vie privée et le droit à l'intégrité physique. Cette proposition de loi insère une disposition qui interdit explicitement aux praticiens d'une profession des soins de santé de délivrer des certificats de virginité, comme le préconisent l'Organisation mondiale de la santé et l'Ordre des médecins.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt de tekst over van het voorstel DOC 55 2111/001.

In bepaalde culturen wordt veel belang gehecht aan de maagdelijkheid van de bruid bij de eerste huwelijksnacht. Het bloedend maagdenvlies wordt beschouwd als symbool en “bewijs” van de ontmaagding. Bijgevolg bestaat bij sommige meisjes en vrouwen of hun ouders de vraag om maagdelijkheidstesten uit te voeren met het oog op het verkrijgen van een maagdelijkheidsgetuigschrift. Maagdelijkheidstesten zijn een lang bestaande praktijk in o.m. Afghanistan, Egypte, Iran, Marokko, Turkije, Brazilië, India en Indonesië. Ten gevolge van de toegenomen globalisering duikt de vraag om dergelijke testen ook op in andere landen die geen voorgeschiedenis hebben van deze praktijk, waaronder België, Nederland en Spanje.¹

Het maagdenvlies, of “hymen”, is een cirkelvormige slijmvliesstructuur die de ingang van de schede beschermt. Het maagdenvlies is dus in feite geen vlies, maar een randje van bindweefsel aan de buitenkant van de vagina. Het maagdenvlies komt in verschillende vormen voor. Bij sommige vrouwen zal tijdens een eerste geslachtsgemeenschap het maagdenvlies oprekken of scheuren, wat een kleine bloeding kan veroorzaken. Bij andere vrouwen komt helemaal geen bloeding voor. Een zogezegd intact hymen zou bewijzen dat er nooit penetratie plaatsvond. Echter, hymens kunnen veranderen, zoals bijvoorbeeld door sport of tampongebruik.

Officiële cijfers van het aantal maagdelijkheidstesten en afgeleverde getuigschriften zijn moeilijk te achterhalen. In België zou volgens artsen de vraag ernaar zijn afgenomen in vergelijking met tien jaar geleden. Vandaag zou het nog gaan om zo'n tien testen per jaar, vooral in Brusselse ziekenhuizen. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) is het mogelijk dat maagdelijkheidstesten ondergerapporteerd worden.

Maagdelijkheidstesten en -getuigschriften als bewijs van de maagdelijkheid vormen een stereotiepe opvatting over vrouwelijke seksualiteit. Deze is niet alleen schadelijk voor vrouwen en meisjes, maar is vooral een vorm van discriminatie én een schending van hun rechten, zoals het recht op non-discriminatie

¹ World Health Organization, United Nations Human Rights and UN Women, *Eliminating Virginity Testing: an interagency statement*, <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10.665/275.451/WHO-RHR-18.15-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition reprend le texte de la proposition DOC 55 2111/001.

Dans certaines cultures, la virginité de la future mariée est un élément capital de la nuit de nocces. Le saignement dû à la rupture de l'hymen y est considéré comme un symbole et un “gage” de virginité. Dès lors, certaines jeunes filles et certaines femmes, ou leurs parents, demandent un test de virginité en vue d'obtenir un certificat de virginité. Les tests de virginité sont pratiqués depuis longtemps dans des pays comme l'Afghanistan, l'Égypte, l'Iran, le Maroc, la Turquie, le Brésil, l'Inde et l'Indonésie. Toutefois, sous l'effet de la progression de la mondialisation, des tests similaires sont également demandés dans d'autres pays qui ne les pratiquaient pas comme la Belgique, les Pays-Bas et l'Espagne.¹

L'hymen est une structure tissulaire de forme arrondie qui ferme l'entrée du vagin. En fait, l'hymen n'est donc pas une muqueuse, mais bien une membrane de tissu conjonctif située à l'extérieur du vagin. L'hymen se présente sous plusieurs formes. Chez certaines femmes, cette membrane s'étire ou se déchire lors d'une première pénétration, ce qui peut provoquer un léger saignement mais chez d'autres, ce n'est pas le cas. Certains prétendent qu'un hymen intact serait une preuve d'absence de pénétration, mais l'hymen peut changer, par exemple en raison de la pratique d'un sport ou de l'utilisation de tampons.

Il est difficile d'obtenir des chiffres officiels sur le nombre de tests de virginité effectués et de certificats de virginité délivrés. Selon les médecins, le nombre de demandes aurait diminué dans notre pays par rapport à il y a dix ans. Aujourd'hui, une dizaine de tests seraient pratiqués chaque année, principalement dans des hôpitaux bruxellois. Selon l'Organisation mondiale de la Santé (OMS), le nombre de tests de virginité est peut-être sous-rapporté.

Les tests de virginité et les certificats prouvant la virginité traduisent une conception stéréotypée de la sexualité féminine qui, outre qu'elle nuit aux femmes et aux jeunes filles, constitue surtout une forme de discrimination ainsi qu'une violation de leurs droits, par exemple de leur droit à la non-discrimination (article 14

¹ Organisation mondiale de la Santé, Conseil des droits de l'homme des Nations Unies et ONU Femmes, *Eliminating Virginity Testing: an interagency statement*, <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10.665/275.451/WHO-RHR-18.15-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

(art. 14 EVRM, art. 1 HGEU, art. 11 GW), het recht op privacy (art. 8 EVRM, art. 10 GW), het recht op fysieke integriteit (art. 3 HGEU), de rechten van het kind (art. 24 HGEU) wanneer een maagdelijkheidstest wordt uitgevoerd op een meisje jonger dan 18 jaar, en de gelijkheid van vrouwen en mannen (art. 23 HGEU, art. 10 GW,) aangezien in bepaalde culturen wordt verwacht dat mensen maagd zijn voor het huwelijk, terwijl dat bij mannen al helemaal niet bewezen kan worden.

De WGO publiceerde in oktober 2018 een verklaring die mee ondertekend werd door het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de rechten van de mens en UN Women en die tot doel heeft een halt toe te roepen aan de maagdelijkheidstesten en -getuigschriften die nog steeds uitgevoerd worden in bepaalde landen, waaronder België.² De WGO stelt dat de sociale en culturele redenen die naar voor worden geschoven ten voordele van maagdelijkheidstesten veelal berusten op misverstanden. Sommige gemeenschappen stellen bijvoorbeeld dat maagdelijkheidstesten de verspreiding van hiv en soa's zal verminderen, terwijl onderzoek kan aantonen dat de praktijk het risico op soa's net kan vergroten. Anderen zijn van mening dat maagdelijkheidstesten de prevalentie van seks voor het huwelijk zal verminderen en ongewenste zwangerschappen zal voorkomen, maar dit wordt eveneens niet ondersteund door bewijs. Maagdelijkheidstesten en -getuigschriften zijn geen indicator van vroegere of toekomstige seksuele activiteit.

Sommigen beschouwen maagdelijkheidstesten als een lang bestaande praktijk dat in sommige culturen als een zinvolle gemeenschappelijke traditie en viering van culturele waarden moet worden aanzien. Echter, de mensenrechten van een persoon zijn fundamenteel en mogen niet worden beperkt door culturele of religieuze rechtvaardiging in te roepen voor praktijken die in strijd zijn met internationale mensenrechtennormen. Het testen van de maagdelijkheid vormt daarop geenszins een uitzondering. Ten slotte, aangezien geen enkel lichamelijk onderzoek de maagdelijkheid kan bevestigen of ontkennen, onthult het uitvoeren van een dergelijke test niet wie een maagd is en wie niet. De test heeft dus geen voordelen. Het is een manier om macht en controle over vrouwen en meisjes te behouden, aldus de WGO.

² Ibid.

de la Convention européenne des droits de l'homme (CEDH), article 1er de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne (ChUE) et article 11 de la Constitution), de leur droit à la vie privée (article 8 de la CEDH et article 10 de la Constitution), de leur droit à l'intégrité physique (article 3 de la ChUE), des droits de l'enfant (article 24 de la ChUE) lorsque les tests de virginité sont pratiqués sur des jeunes filles de moins de 18 ans, et du droit à l'égalité entre les femmes et les hommes (article 23 de la ChUE et article 10 de la Constitution) dès lors que certaines cultures attendent des futurs mariés qu'ils demeurent vierges jusqu'au mariage mais qu'il est totalement impossible de prouver la virginité des hommes.

En octobre 2018, l'OMS a publié une déclaration, cosignée par le Haut-Commissariat des Nations Unies aux droits de l'homme et par ONU Femmes, visant à faire cesser la pratique des tests et certificats de virginité qui sont encore réalisés dans certains pays, notamment en Belgique.² L'OMS y indique que les motifs socio-culturels avancés pour justifier ces tests reposent généralement sur des malentendus. En effet, certaines communautés soutiennent, par exemple, que les tests de virginité réduisent la propagation du SIDA et des MST, alors que des études ont montré que cette pratique pouvait, au contraire, accroître le risque de MST. D'autres soutiennent que les tests de virginité diminuent la prévalence des relations sexuelles avant le mariage et permettent d'éviter des grossesses non désirées, mais ces croyances ne sont pas non plus étayées par des preuves. Et les tests et certificats de virginité ne donnent aucune indication sur les activités sexuelles antérieures ou postérieures.

Certaines personnes considèrent en outre les tests de virginité comme une pratique ancestrale qui doit être considérée, dans certaines cultures, comme une tradition communautaire sensée et une célébration des valeurs culturelles. Or, les droits humains de l'individu sont fondamentaux et ne peuvent pas être limités en invoquant des motifs culturels ou religieux pour justifier des pratiques contraires aux normes internationales en matière de droits humains, les tests de virginité ne constituant nullement une exception à cet égard. Enfin, dès lors qu'aucun examen physique ne peut confirmer ou infirmer la virginité, la réalisation d'un test de virginité n'indique pas si une personne est vierge ou non. Ce test ne présente donc aucun avantage. Selon l'OMS, il s'agit d'une manière de conserver le pouvoir et le contrôle sur les femmes et les jeunes filles.

² Ibid.

De nationale raad van de Orde der Artsen sluit zich aan bij de verklaringen van de WGO die gezondheidszorgberoepsbeoefenaars aanbeveelt dergelijke testen niet uit te voeren en geen maagdelijkheidsgetuigschriften af te leveren. In februari 2019 heeft de Orde der Artsen de problematiek van de maagdelijkheidstesten en -getuigschriften onderzocht³, en is van mening dat het ingaan op de vraag naar het opstellen van een getuigschrift aangaande de maagdelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Zo is het niet mogelijk om op basis van een klinisch onderzoek met zekerheid te verklaren dat een persoon nooit geslachtsverkeer had. Bovendien is het een medische handeling die geen nut heeft voor de gezondheid, niet relevant is vanuit wetenschappelijk oogpunt en dramatische gevolgen kan hebben voor het welzijn van de patiënte. Naast de medische redenen om het afleveren van een dergelijke testen en getuigschriften niet af te leveren, stipt de Orde der Artsen ook de deontologische en ethische aspecten van dergelijke praktijken aan. Zo roepen de toestemming van en het respect voor de patiënte vragen op. Deze onderzoeken worden doorgaans aangevraagd door derden zonder eerbiediging van de persoonlijke intimiteit en het recht op privacy van de betrokken persoon. Bovendien kunnen ze ook ervaren worden als een daad van agressie.

De Orde der Artsen benadrukt dat er een onderscheid dient gemaakte worden met het forensisch onderzoek bij slachtoffers van seksuele agressie of verkrachting. Het vaststellen van seksueel geweld behoort tot de bevoegdheid van de gerechtelijke geneeskunde en moet worden verricht in omstandigheden die de persoon eerbiedigen en door speciaal hiervoor opgeleide beoefenaars. Alleen op die manier kunnen alle mogelijke bewijselementen worden verzameld die noodzakelijk zijn voor het gerecht zonder dat het slachtoffer meerdere onderzoeken moet ondergaan omdat die in eerste instantie oppervlakkig of onvolledig werden uitgevoerd.

Buitenland

In Frankrijk heeft de Senaat in april 2021 een wetsontwerp van de regering goedgekeurd en aangescherpt, nadat de Assemblée Nationale in februari 2021 het ontwerp al goedkeurde⁴. Het wetsontwerp maakt o.a. een einde aan het afleveren van maagdelijkheidsgetuigschriften door gezondheidszorgberoepsbeoefenaars.

³ Orde der Artsen, maagdelijkheidstesten en -getuigschriften, 16 februari 2019, a164002, <https://ordomedic.be/nl/adviezen/medische-technieken/onderzoeken-speciale/maagdelijkheidstesten-en-getuigschriften>

⁴ Art. 16, Projet de loi, modifié par le Sénat, confortant le respect des principes de la République et de lutte contre le séparatisme, 4078, https://www.assemblee-nationale.fr/dyn/15/textes/l15b4078_projet-loi

Le Conseil national de l'Ordre des médecins soutient la déclaration de l'OMS recommandant aux professionnels de la santé de refuser de pratiquer ces tests et de délivrer des certificats de virginité. En février 2019, l'Ordre des médecins a examiné³ la problématique des tests et certificats de virginité et estimé que rien ne justifiait d'accéder à une demande visant l'établissement d'un certificat de virginité.

C'est ainsi qu'il est impossible d'affirmer avec certitude, sur la base d'un examen clinique, qu'une personne n'a jamais eu de rapports sexuels. De plus, il s'agit d'un acte médical qui n'a aucune utilité pour la santé, qui n'a pas la moindre pertinence sur le plan scientifique et qui peut avoir des conséquences dramatiques pour le bien-être de la patiente. Outre les raisons médicales de ne pas effectuer ce genre de tests et de ne pas délivrer ce genre de certificats, l'Ordre des médecins attire également l'attention sur les aspects déontologiques et éthiques de telles pratiques, notamment par rapport au consentement et au respect des patientes. Ces examens sont en effet généralement demandés par des tiers, sans égards pour l'intimité personnelle ni pour le droit à la vie privée de la personne concernée. De tels examens peuvent par ailleurs être vécus comme un acte d'agression.

L'Ordre des médecins souligne qu'il convient d'opérer une distinction avec l'examen médico-légal auquel sont soumises les victimes d'agressions sexuelles ou de viols. Établir s'il y a eu ou non des violences sexuelles relève de la médecine légale et le constat doit être effectué dans des circonstances respectueuses de la personne et par des praticiens spécialement formés à cet effet. Ce n'est qu'à ces conditions que l'on peut réunir toutes les preuves nécessaires pour la justice, sans que la victime ait à subir plusieurs examens en raison du fait que les premiers étaient superficiels ou incomplets.

À l'étranger

En France, le Sénat a adopté et renforcé un projet de loi du gouvernement en avril 2021, après son adoption en première lecture par l'Assemblée nationale en février 2021⁴. Ce projet de loi met notamment fin à la délivrance de certificats de virginité par des praticiens d'une profession des soins de santé. Ceux qui continuent à délivrer

³ Ordre des médecins, Tests et certificats de virginité, 16 février 2019, a164002, <https://ordomedic.be/fr/avis/techniques-medicales/examens-speciaux/tests-et-certificats-de-virginite>

⁴ Art. 16, Projet de loi, modifié par le Sénat, confortant le respect des principes de la République et de lutte contre le séparatisme, 4078, https://www.assemblee-nationale.fr/dyn/15/textes/l15b4078_projet-loi

Gezondheidszorgberoepsbeoefenaars die wel nog dergelijke getuigschriften afleveren, kunnen veroordeeld worden tot één jaar gevangenisstraf en een geldboete van 15.000 euro. Er werd tevens een strafbepaling ingevoerd voor personen die geen gezondheidszorgberoep uitoefenen en toch een onderzoek uitvoeren met het oog op een dergelijk attest. Zij kunnen dan worden veroordeeld voor verkrachting of aanranding van de eerbaarheid wat twee jaar gevangenisstraf en een geldboete van 30.000 euro tot gevolg kan hebben.

In Nederland hebben artsen onderling afgesproken om maagdenvlieshersteloperaties niet meer uit te voeren. De Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd controleert of artsen zich aan die afspraak houden. In de Tweede Kamer werd op 7 oktober 2020 een motie unaniem goedgekeurd, die de toenmalige regering opriep om maagdenvlieshersteloperaties bij wet te verbieden tegen 1 maart 2021⁵. Ondanks het unanieme verzoek van de Kamer is er tot op vandaag nog geen verbod op maagdenvlieshersteloperaties en maagdelijkheidsgetuigschriften in Nederland.

Voorstel

Dit wetsvoorstel voegt in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen een eenduidig verbod in op het afleveren van een maagdelijkheidsgetuigschrift door gezondheidszorgberoepsbeoefenaars, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie en de Orde der Artsen adviseert. Personen die geen gezondheidszorgberoep uitoefenen en maagdelijkheidstesten uitvoeren (met het oog op het afleveren van een getuigschrift), kunnen volgens de huidige artikelen 372 tot 375 van het Strafwetboek veroordeeld worden wegens aanranding van de eerbaarheid of verkrachting.

Kathleen Depoorter (N-VA)
Darya Safai (N-VA)
Theo Francken (N-VA)

⁵ Motie van de leden van Wijngaarden en Jasper van Dijk over een verbod op maagdenvliesherstel, Tweede Kamer, 7 oktober 2020, 35.341-7, nr. 7.

de tels certificats peuvent être condamnés à un an de prison et à une amende de 15.000 euros. La loi contient également une disposition pénale visant les personnes qui ne sont pas des praticiens d'une profession des soins de santé mais qui effectuent néanmoins un examen en vue de délivrer un tel certificat. Ces personnes peuvent être condamnées pour viol ou attentat à la pudeur, condamnation passible d'une peine d'emprisonnement de deux ans et d'une amende de 30.000 euros.

Aux Pays-Bas, les médecins se sont mis d'accord entre eux pour ne plus pratiquer d'hyménoplasties. Le département *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd* vérifie si les médecins respectent cet accord. Le 7 octobre 2020, une motion demandant au gouvernement (de l'époque) d'interdire légalement les hyménoplasties à partir du 1er mars 2021 au plus tard a été adoptée à l'unanimité par la *Tweede Kamer*⁵. Malgré cette demande unanime de la Chambre basse néerlandaise, les hyménoplasties et les certificats de virginité ne sont toujours pas interdits à ce jour aux Pays-Bas.

Proposition

La présente proposition de loi insère, dans la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé, une disposition qui interdit explicitement aux praticiens d'une profession des soins de santé de délivrer des certificats de virginité, comme le préconisent l'Organisation mondiale de la santé et l'Ordre des médecins. Les personnes qui ne sont pas des praticiens d'une profession des soins de santé et qui effectuent des tests de virginité (dans le but de délivrer un certificat) peuvent être condamnées pour attentat à la pudeur ou pour viol en vertu des actuels articles 372 à 375 du Code pénal.

⁵ Motie van de leden van Wijngaarden en Jasper van Dijk over een verbod op maagdenvliesherstel, Tweede Kamer, 7 oktober 2020, 35.341-7, n° 7.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen wordt een artikel 39/1 ingevoegd, luidend als volgt:

“Art. 39/1. Het is voor elke beoefenaar van een gezondheidszorgberoep verboden om een getuigschrift af te geven om iemands maagdelijkheid te bewijzen.”

Art. 3

In artikel 122, § 1, van dezelfde wet, wordt een bepaling onder 7° ingevoegd, luidend als volgt:

“7° wordt gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot één jaar en met een geldboete van tweeduizend tot achtduizend euro, hij die de bepalingen van artikel 39/1 overtreedt.”

25 september 2024

Kathleen Depoorter (N-VA)
Darya Safai (N-VA)
Theo Francken (N-VA)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice de professions des soins de santé, il est inséré un article 39/1 rédigé comme suit:

“Art. 39/1. Il est interdit à tout praticien d'une profession des soins de santé de délivrer un certificat attestant de la virginité d'une personne.”

Art. 3

Dans l'article 122, § 1er, de la même loi, il est inséré un 7° rédigé comme suit:

“7° est puni d'un emprisonnement de trois mois à un an et d'une amende de deux mille euros à huit mille euros, celui qui contrevient aux dispositions de l'article 39/1.”

25 septembre 2024